

væres, for saa vidt vedkommende kun forlanger, hvad han tidligere havde Ret til at faa, nemlig Bevis som Skibsfører for Sejlskibe. Jeg haaber ikke, at den højtærede Minister vil have noget imod at gaa ind paa dette Tillæg til Loven. Der findes ganske vist en anden Paragraf i samme Lov, nemlig § 28, som siger, at de, der have bestaaet de efter de tidligere Bestemmelser befalede Styrmands- og Maskinisteksaminer, skulle være berettigede til at erholde Bevis som Skibsførere, naar de dog for den almindelige Styrmandssetsamens Vedkommende ogsaa tage en Prøve i Maskinlære. Den Wendring, som er foreslaaet ved det her foreliggende Forslag, kunde ogsaa være knyttet til denne Paragraf, saa at man sagde, at de skulde have samme Ret som tidligere, dog at denne Parentes om Maskinlæren udgif, for saa vidt de kun ønskede at faa Berettigelse til at føre Sejlskibe. Det forekommer mig, at det vilde være lidt vidtløftigt, og at det naturlige er at knytte Bestemmelsen til den Paragraf, som fremsætter Betingelserne for at kunne blive Skibsfører, idet man altsaa kun gør Undtagelse med Hensyn til § 9 a. vedrørende Eksamens Erhvervelse. For saa vidt som den højtærede Minister skulde mene at kunne gaa ind paa denne Tanke, haaber jeg, at dette lille Lovforslag kan gaa hurtigt gennem Tinget. I øvrigt skal jeg tilføje, at der selvfølgelig ikke vil være noget i Vejen for at ændre Lovforslaget og knytte Bestemmelsen til § 28 i Stedet for til § 9. Men det forekommer mig, at det er simplere og naturligere at knytte den til § 9 i Loven. Jeg tillader mig hermed at anbefale det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Hørring):

Den ærede Ordfører havde ikke Ret, naar han mente, at han her havde fundet en Løkke i den ny Søneringslov. Hvad man ved denne Lov gjorde, var man fuldstændig paa det rene med. Det, man vilde, var netop ogsaa dette, at tvinge de yngre Mennesker, som havde taget Styrmandssetsamen efter de ældre Regler, til at tage en Prøve i Maskinlære, inden de kunde faa Afgang til at faa Bevis efter den ny Lov. Det fremgaar tydeligt af Lovens § 28, som den ærede Ordfører ogsaa citerede til Slutning, hvor der netop staar, at de, der have bestaaet de efter de tidligere Bestemmelser befalede Styrmands- og Maskinisteksaminer — dog for den almindelige Styrmandssetsamens Vedkommende i Forbindelse med en Prøve i Maskinlære —, skulle være berettigede til at erholde Bevis osv. Man vidste godt, hvad man gjorde den Gang, idet det jo i det

hele gjaldt om at højne Sømandsstanden noget i den Henseende ved at tvinge dem ind paa at erhverve sig Rundstaber i Maskineres Brug, naar de ville være Skibsførere. Og man kunde gøre det saa meget roligere, som man satte en Frist af et Aar, inden Loven traadte i Kraft, saa at altsaa alle de, der havde taget Styrmandssetsamen efter de gamle Regler, kunde benytte sig af denne Frist til at erhverve Næringsadkomst som Skipper efter den ældre Lovgivning. Jeg tror ikke heller, at de Bestemmelser, som Søneringsloven indeholder i saa Henseende, i det hele taget have vist sig at være mangelfulde. Der er ikke kommet til Ministeriets Rundskab noget om, at saadanne Mangler ere til Stede, bortset fra ganske enkelte Tilfælde. Det, som man jo nemlig vil kunne møde, er, at Folk, der have taget Styrmandssetsamen her i Landet efter de ældre Regler i deres unge Aar og derefter ere gaaede i fremmed Fart og have ført Skib der, nu komme tilbage hertil for her at tjene deres Brød som Skibsførere. Saa bliver der forlangt af dem i Henhold til Søneringsloven, at de skulle underkaste sig en Prøve i Maskinlære, inden de kunne faa Næringsadkomst som Skibsførere, og i disse Tilfælde erkender jeg, at Fordringen om denne Prøve er haard, maafe endogaa for haard, idet de Folk, som jeg her omtaler, ville være ældre Mennesker, for hvem det er vanskeligt at underkaste sig en saadan Prøve. Saadanne enkelte Tilfælde have vi haft i Ministeriet, og jeg skulde tage meget fejl, om det ikke netop er et saadant Tilfælde, der har foresvævet den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Hvad disse Tilfælde angaa, skal jeg være meget villig til at søge at afhjælpe Forholdet, saaledes at man kan aabne disse Folk en Afgang til at faa Skibsføreradkomst, men ganske vist med den Begrænsning, at de ikke dermed opnaa Ret til at føre Dampskibe uden for de Tilfælde, hvor Dampskibe kunne føres af Sætteskippere. Den Vej, jeg tror, man skulde gaa her, er derfor at give Indenrigsministeriet en Ret til at dispensere den Slags Folk fra at underkaste sig Prøven i Maskinlære, saaledes at de faa en Tilladelse til, uagtet de ikke have bestaaet denne Prøve, at løse sædvanlig Skibsførernæringsadkomst, men med tilføjet Bemærkning om, at Skibsførerbeviset ikke giver dem nogen Ret til at føre Dampskibe paa over 100 Tons i indskrænket Fart eller Dampskibe af en hvilken som helst Størrelse uden for indskrænket Fart. Jeg tror, at naar vi faa en saadan Bestemmelse, ere vi ude over disse saa Tilfælde, om hvilke man virkelig kan sige, at der ved